

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การดำเนินการทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช.
กรณีศาลมีคำพิพากษาในคดีอาญาแตกต่างไปจาก
มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.^๑

สำนักงาน ก.ค.ศ. ได้มีหนังสือ ลับ^๒ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๑๐/๒๗๑ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๗ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ดังนี้

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ช. ได้รายงานการดำเนินการทางวินัยนาย ว. และนางสาว ด. สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ช. กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติชี้มูลว่า นาย ว. มีความผิดตามมาตรา ๑๔๗ มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๑) และ (๔) แห่งประมวลกฎหมายอาญา และมาตรา ๘๔ วรรคสาม และมาตรา ๘๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และนางสาว ด. มีความผิดตามมาตรา ๑๔๗ ประกอบกับมาตรา ๘๖ มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๑) และ (๔) ประกอบกับมาตรา ๘๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และมาตรา ๘๔ วรรคสาม และมาตรา ๘๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาฯ โดยขอให้ศึกษาธิการจังหวัด ช. พิจารณาสั่งลงโทษทางวินัยแก่นาย ว. และนางสาว ด. ภายในสามสิบวัน ตามมาตรา ๘๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งมีการดำเนินการทางวินัยแก่บุคคลทั้งสองรายดังกล่าว ดังนี้

๑. ศึกษาธิการจังหวัด ช. พิจารณาแล้ว เห็นว่า การกระทำของนาย ว. และนางสาว ด. มีมูลความผิดทางวินัยฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเป็นการอาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจและหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น และเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ซึ่งเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ และหน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายรัฐบาล เป็นการกระทำประมาทเลินเล่อหรือขาดการเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๔ และมาตรา ๘๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาฯ ซึ่งสอดคล้องกับผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเพื่อให้เป็นไปตามแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาฯ

^๑ ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๔/๒๒๙ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๗ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๒ ต่อมาสำนักงาน ก.ค.ศ. ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๑๐/๓๐๓ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๗ ยกเลิกชั้นความลับ

ของสำนักงาน ก.ค.ศ. ประกอบกับหนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ เรื่อง ขอปรับปรุงมติคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงบางกรณี ซึ่งคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ ว่า การลงโทษผู้กระทำความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งควรลงโทษไล่ออกจากราชการ การนำเงินที่ทุจริตไปแล้วมาคืนหรือมีเหตุอันควรปรานีอื่นใดไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษลงเป็นปลดออกจากราชการ ศึกษาธิการจังหวัด ช. พิจารณาแล้วเห็นควรเสนอให้คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) พิจารณาโทษนาย ว. และนางสาว ด. ตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิด

๒. เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๕ ก.ค.ศ. พิจารณาแล้ว เห็นว่า การกระทำของข้าราชการทั้งสองราย แม้มีความผิดตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูล แต่เนื่องด้วยบุคคลทั้งสองมีความประพฤติดี ไม่เคยกระทำความผิดในลักษณะนี้มาก่อน อีกทั้งการอบรมดังกล่าวเป็นการจัดอบรมเพื่อหน่วยงานราชการเป็นการดำเนินการตามโครงการเพื่อประโยชน์ทางราชการ โดยแท้ ประกอบกับการพิจารณาโทษในฐานความผิดดังกล่าวตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิด สามารถพิจารณาโทษให้เป็นปลดออกจากราชการได้ จึงมีมติให้ลงโทษปลดนาย ว. และนางสาว ด. ออกจากราชการ

๓. เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๕ ศึกษาธิการจังหวัด ช. สั่งลงโทษปลดนาย ว. และนางสาว ด. ออกจากราชการ

๔. เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕ ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ ภาค ๕ มีคำพิพากษา ฎีกายกฟ้องนาย ว. เป็นจำเลยที่ ๑ และนางสาว ด. เป็นจำเลยที่ ๒ ในมูลความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติชี้มูล โดยศาลพิพากษาว่า นาย ว. มีความผิดตามมาตรา ๑๖๒ (๑) และ (๔) แห่งประมวลกฎหมายอาญา จำคุก ๘ เดือน และปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท ให้รอการลงโทษมีกำหนด ๒ ปี ให้คืนหรือชดใช้เงิน ๔,๒๐๐ บาท แก่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ช. สำหรับข้อหาอื่นนอกจากนี้สำหรับนาย ว. ให้ยก และยกฟ้องนางสาว ด. ต่อมา นาย ว. ได้อุทธรณ์คำพิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ ภาค ๕ ส่วนโจทก์ไม่อุทธรณ์ ทำให้คดีถึงที่สุดในส่วนนางสาว ด.

๕. เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๗ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับวินัยและการออกจากราชการ พิจารณาแล้ว เห็นว่า ตามที่ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ ภาค ๕ ได้มีคำพิพากษาว่า นาย ว. มีความผิดตามมาตรา ๑๖๒ (๑) และ (๔) แห่งประมวลกฎหมายอาญา ข้อหาอื่นนอกจากนี้สำหรับนาย ว. ให้ยก และยกฟ้องนางสาว ด. ต่อมา นาย ว. ได้อุทธรณ์คำพิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ ภาค ๕ ส่วนโจทก์ไม่อุทธรณ์ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับวินัยและการออกจากราชการ มีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่าจะต้องลงโทษนาย ว. และนางสาว ด. ตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือต้องลงโทษตามคำพิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ ภาค ๕ จึงมีมติให้หรือมายังคณะกรรมการกฤษฎีกา

๖. เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๗ ก.ค.ศ. พิจารณาแล้วมีมติให้หรือประเด็นปัญหาข้อกฎหมายดังต่อไปนี้มายังคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า

๖.๑ กรณีนาย ว. จะต้องถูกสั่งลงโทษทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือต้องดำเนินการทางวินัยตามคำพิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ ภาค ๕ ที่พิพากษาว่า นาย ว. มีความผิดตามมาตรา ๑๖๒ (๑) และ (๔) แห่งประมวลกฎหมายอาญา

๖.๒ กรณีนางสาว ด. จะต้องถูกสั่งลงโทษทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือไม่ เนื่องจากศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ ภาค ๕ มีคำพิพากษายกฟ้องและคดีถึงที่สุด สำนักงาน ก.ค.ศ. จึงขอหารือประเด็นปัญหาข้อกฎหมายดังกล่าวมายังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงาน ก.ค.ศ. โดยมีผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงาน ก.ค.ศ.) และผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า บทบัญญัติมาตรา ๒๘ (๒)^๓ และมาตรา ๙๑^๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้บัญญัติขอบเขตแห่งหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. พร้อมทั้งกำหนดกระบวนการและขั้นตอนที่จะต้องดำเนินการไว้โดยชัดแจ้งแล้ว กล่าวคือ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูลความผิดทางอาญาและทางวินัยในความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิดที่เกี่ยวข้องกันด้วย และมาตรา ๙๑ บัญญัติว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดแล้ว ถ้ามีมูลความผิดทางอาญา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน จำนวนการไต่สวน เอกสารหลักฐาน สำเนาอิเล็กทรอนิกส์ และคำวินิจฉัยไปยังอัยการสูงสุดภายในสามสิบวัน เพื่อให้อัยการสูงสุดยื่นฟ้องคดีต่อไป และถ้ามีมูลความผิดทางวินัย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงานจำนวนการไต่สวน เอกสารหลักฐาน และคำวินิจฉัยไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนภายในสามสิบวันเพื่อให้ดำเนินการทางวินัยต่อไป โดยการดำเนินการทางวินัยและการดำเนินคดีอาญามีความมุ่งหมายและวิธีพิจารณาที่แตกต่างกัน การดำเนินการทางวินัยของราชการเป็นมาตรการทางปกครองเพื่อควบคุมความประพฤติของข้าราชการให้อยู่ในกรอบระเบียบ ซึ่งต่างจากการดำเนินคดีอาญาที่เป็นกรดำเนินการเพื่อนำตัวผู้กระทำความผิดอาญามาลงโทษตามกฎหมาย และหลักการพิจารณาคดีอาญานั้นโจทก์จะต้องอ้าง

^๓มาตรา ๒๘ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ไต่สวนและมีความเห็นกรณีมีการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ผู้ใดมีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่ หรือใช้อำนาจขัดต่อบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง

(๒) ไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

ฯลฯ

ฯลฯ

^๔มาตรา ๙๑ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนแล้วมีมติวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ถ้ามีมูลความผิดทางอาญา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน จำนวนการไต่สวน เอกสารหลักฐาน สำเนาอิเล็กทรอนิกส์ และคำวินิจฉัยไปยังอัยการสูงสุดภายในสามสิบวัน เพื่อให้อัยการสูงสุดยื่นฟ้องคดีต่อไป

(๒) ถ้ามีมูลความผิดทางวินัย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน จำนวนการไต่สวน เอกสารหลักฐาน และคำวินิจฉัยไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนภายในสามสิบวันเพื่อให้ดำเนินการทางวินัยต่อไป

พยานหลักฐานและนำสืบพิสูจน์ความผิดของจำเลยต่อศาลให้ปรากฏอย่างชัดแจ้งจนปราศจากข้อสงสัย ศาลจึงจะพิพากษาลงโทษจำเลยได้ ดังนั้น การดำเนินการทางวินัยจึงไม่จำเป็นต้องสอดคล้องหรือถือผลการดำเนินคดีอาญา ซึ่งอาจจะเหมือนหรือแตกต่างกันก็ได้สุดแต่ข้อเท็จจริงที่จะปรากฏ ทั้งนี้ ตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๓) ในเรื่องเสรีจที่ ๑๔๐๖/๒๕๕๙^๕ และความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ในเรื่องเสรีจที่ ๑๓๙๐/๒๕๖๖^๖

เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงในกรณีนี้ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้วินิจฉัยชี้มูลว่า นาย ว. และนางสาว ด. ผู้ถูกกล่าวหา มีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๔^๗ วรรคสาม และมาตรา ๘๕^๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่และความผิดที่เกี่ยวข้องกัน และส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามหน้าที่ต่อไป จึงเป็นการดำเนินการตามมาตรา ๙๑^๙ แล้ว ดังนั้น ในมูลความผิดทางวินัยผู้บังคับบัญชาจึงมีหน้าที่ต้องดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๙๘^{๑๐} แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

^๕บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและเพิกถอนคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ (กรณีนายประพันธ์ ไพรอังกูร) ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๔/๒๕๐ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๖บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การทบทวนมติชี้มูลความผิดทางวินัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นชอบตามคำสั่งไม่ฟ้องคดีอาญาของพนักงานอัยการ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๔/๒๑๔ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๗มาตรา ๘๔ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เสมอภาค และเที่ยงธรรม มีความวิริยะ อุตสาหะ ขยันหมั่นเพียร ดูแลเอาใจใส่ รักษาประโยชน์ของทางราชการ และต้องปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพอย่างเคร่งครัด

ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจและหน้าที่ราชการของตน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม หาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

^๘มาตรา ๘๕ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล โดยถือประโยชน์สูงสุดของผู้เรียน และไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ

การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล ประมาทเลินเล่อ หรือขาดการเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

^๙โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔, ข้างต้น

^{๑๐}มาตรา ๙๘ เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาได้รับสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๙๑ แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้ง (มีต่อหน้าถัดไป)

การป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ ทั้งนี้ เทียบเคียงจากแนวความเห็นของคณะกรรมการ
กฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ในเรื่องเสรีจที่ ๔๕๖/๒๕๖๕^{๑๑} และความเห็นของคณะกรรมการวิधिปฏิบัติ
ราชการทางปกครองในเรื่องเสรีจที่ ๑๔๙๐-๑๔๙๑/๒๕๖๔^{๑๒}

(นายปรกรณ์ นิลประพันธ์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ตุลาคม ๒๕๖๗

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๑๐)

คณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก โดยในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่าสำนวนการไต่สวน
ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ
หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาแล้วแต่กรณี

กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ
ศาลยุติธรรม ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง
หรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสาร
หลักฐานพร้อมทั้งความเห็นไปยังประธานกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม ประธานกรรมการตุลาการศาลปกครอง
หรือประธานกรรมการอัยการ แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
ฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือกฎหมายว่าด้วย
ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ โดยเร็ว โดยให้ถือรายงานและเอกสารหลักฐานของคณะกรรมการ ป.ป.ช.
เป็นส่วนหนึ่งของความเห็นเพื่อพิจารณาทางวินัยในสำนวนการสอบสวนด้วย และเมื่อดำเนินการได้ผลประการใด
แล้ว ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบผลการพิจารณา

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน
พิจารณาสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือภายใน
สามสิบวันนับแต่วันที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนได้รับแจ้งมติที่ได้ขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.
พิจารณาทบทวนตามมาตรา ๙๙ วรรคสอง ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ถูกกล่าวหาจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อน
หรือหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติวินิจฉัยมูลความผิด เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติเมื่อพ้นกำหนดเวลา
ตามมาตรา ๔๘ แล้ว แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อไป

สำหรับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัยเมื่อคณะกรรมการ
ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดในเรื่องที่ถูกกล่าวหาแล้ว ให้ส่งสำนวนการไต่สวนไปยังผู้บังคับบัญชา
หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป

ในการส่งสำนวนการไต่สวนเพื่อดำเนินการทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหา คณะกรรมการ ป.ป.ช.
หรือประธานกรรมการ อาจมอบหมายให้เลขาธิการ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้

^{๑๑}บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการกระทรวง
อุตสาหกรรม กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดทางวินัยตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๔/๗๗
ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๕ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^{๑๒}บันทึกคณะกรรมการวิधिปฏิบัติราชการทางปกครอง เรื่อง การพิจารณาคำขอให้
พิจารณาใหม่ กรณีคำสั่งลงโทษทางวินัยพนักงานเทศบาลตามมติชี้มูลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่ศาล
มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าไม่มีพยานหลักฐานว่าพนักงานเทศบาลกระทำการทุจริต ส่งพร้อมหนังสือสำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๑๑/๑๑๒ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี